

תורה אור • פרשת תרומה • מאמר 3

כיי"ק אדמו"ר נ"ע

ביאור עניין הכרובים

שני הכרובים הם ז"א ונוקבא דאצילות, המצומצמים במשכן: באצילות, שבה אור אין סוף מלוכש גם בכלים, הם "אנפי רברבי"; בין כדי הארון הם "אנפי זוטרי" של הגמרא. לאחר החורבן, כשהכרובים נגנזו, נמשכו ז"א ונוקבא במקום זאת בפנימיות העולמות, באמצעות ההלכות של התנאים.

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

/likuteitorah.com/he/torah-ohr/terumah/3

הנקודה

שני הכרובים הם ז"א ונוקבא דאצילות, המצומצמים במשכן: באצילות, שבה אור אין סוף מלוכש גם בכלים, הם "אנפי רברבי"; בין בדי הארון הם "אנפי זוטרי" של הגמרא. לאחר החורבן, כשהכרובים נגנזו, נמשכו ז"א ונוקבא במקום זאת בפנימיות העולמות, באמצעות ההלכות של התנאים.

כל קטע: לשון המאמר, אחר כך התרגום, ואחר כך ביאור קצר תחת קו זהב. המספרים הקטנים בלשון המאמר מפנים להערות שבסוף.

המאמר בקצרה

כאשר נוקבא, כנסת ישראל, עומדת פנים בפנים עם ז"א, בקומה שווה, ומקבלת את המוחין של אבא ואמא כפי שהוא מקבל אותם, כשכתר אחד לשניהם, הם נקראים אחים; מצב זה נוצר במתן תורה. באצילות, שבה אור אין סוף מלוכש גם בכלים, הם "האיש הגדול" ו"אנפי רברבי"; כשהם מצומצמים באמצעות המשכן ובית המקדש אל החלל שבין בדי הארון, הם "אנפי זוטרי" של הגמרא — הכרובים. מכיוון שעשיה עולה לאצילות שלוש פעמים ביום, לכרובים יש כנפיים הפרושות כלפי מעלה. ז"א הוא הקצה שבו מסתיימת ירידתו של אור אין סוף, ונוקבא, "אימא תתאה", היא מקורם של בריאה, יצירה ועשיה: אלה הם הכרובים שבשני ה"קצוות". הכפורת, שהיא מקשה אחת איתם, היא הכתר המשותף שלהם ומקיפה את הלוחות, יסוד דאבא; כשהכרובים עולים, הם מעלים איתם את שניהם לאצילות. לאחר החורבן נגנזו הכרובים, וז"א ונוקבא נמשכו רק בפנימיות העולמות, באמצעות ההלכות של התנאים — פנימיות הרצון העליון שהתורה שבכתב לא גילתה.

מבנה

1	כותרת	2-11
הקטע נכתב בכתב ידו של אדמו"ר הזקן, והוא מבאר את עניין הכרובים.		
2	אנפי רברבי ואנפי זוטרי	31
כאשר נוקבא עומדת פנים בפנים עם ז"א, בקומה שווה לו, ומקבלת מאבא ואמא כשם שהוא מקבל, כשכתר אחד לשניהם, הם נקראים אחים, כפי שהיה במתן תורה. באצילות הם "האיש הגדול" ו"אנפי רברבי"; כשהם מצומצמים במשכן ובבית המקדש שבעשיה, הם "אנפי זוטרי" — הכרובים.		
3	הכנפיים ושני הקצוות	41
לכרובים יש כנפיים משום שעשיה עולה לאצילות שלוש פעמים ביום. כרוב אחד הוא הקצה שבו מסתיים אור אין סוף בז"א; האחר הוא נוקבא, מקורם של בריאה, יצירה ועשיה, ובה אור אין סוף מלוכש באמצעות המוחין, העוברים דרך ז"א רק כשהיא שווה לו.		
4	הכפורת, הלוחות והכרובים הגנוזים	51
הכפורת היא הכתר של שני הכרובים ומקיפה את הלוחות, יסוד דאבא; כשהכרובים עולים, הם מעלים את שניהם לאצילות. לאחר החורבן נגנזו הכרובים, וז"א ונוקבא נמשכו רק בפנימיות העולמות, באמצעות לימוד ההלכה של התנאים, בבחינת "אשת חיל עטרת בעלה".		

הכרובים כרובים

שתי דמויות מכונפות העשויות מקשה אחת עם הכפורת שעל הארון. המאמר מזהה אותן עם ז"א ונוקבא דאצילות, כפי שהם מצומצמים במשכן ובבית המקדש.

פנים בפנים פנים בפנים

המצב שבו נוקבא שווה בקומתה לז"א, מקבלת את המוחין של אבא ואמא כפי שהוא מקבל אותם, וחולקת איתו כתר אחד. אז הם נקראים אחים.

אנפי רכרכי ואנפי זוטרי אנפי רכרכי ואנפי זוטרי

מונחי הגמרא לפנים של אדם ולפנים של כרוב, שהן פני ילד. באצילות ז"א ונוקבא הם "אנפי רכרכי"; כשהם מצומצמים בעשיה, הם "אנפי זוטרי" – הכרובים.

אימא תתאה אימא תתאה

נוקבא כמקורם, בתוך אצילות, של העולמות בריאה, יצירה ועשיה. באמצעותה מאיר בעולמות התחתונים אור אין סוף, שירידתו מסתיימת בז"א.

הכפורת כפורת

מכסה הארון, העשוי מקשה אחת עם הכרובים. היא הכתר של שני הכרובים והמדרגה המקיפה את הלוחות, שהם יסוד דאבא.

ההלכות הלכות

הדינים שלמדו התנאים, פנימיות הרצון העליון, שלא התגלתה בחכמה העליונה – התורה שבכתב. באמצעותן נמשכים ז"א ונוקבא בפנימיות העולמות לאחר החורבן.

קטע 1 • 11-2

כותרת

1 כ"י"ק [כתב יד קדשו] אדמו"ר [אדוננו מורנו ורבנו] נ"ע [נשמתו עדן]

[מתוך] כתב יד קדשו של אדוננו, מורנו ורבנו, נשמתו עדן.

כותרת זו מציינת שהדברים שלהלן לקוחים מכתב ידו של אדמו"ר הזקן עצמו: הקיצור פירושו "כתב יד קדשו", והביטוי "נשמתו עדן" משקף את העובדה שהספר נדפס לאחר הסתלקותו. בהערת קה"ת בשורה הבאה נמסר כי עותק כתב היד, במחברת משנת 5571 בכתב ידו של הצמח צדק, שנכתבה בעוד אדמו"ר הזקן בחיים, נושא את הכותרת "כתב יד קדש הרב נ"י".

2 ביאור לענין הכרובים¹

ביאור על ענין הכרובים

זהו כותרת הקטע. הוא עוסק בכרובים — שתי דמויות מכונפות שהיו עשויות כמקשה אחת עם הכפורת שעל ארון הברית במשכן — ומזהה אותן עם ז"א ונוקבא של אצילות.

קטע 2 • 11-3

אנפי רכרכי ואנפי זוטרי

3 כשהנוק' [כשהנוקבא] היא² כנ"י [כנסת ישראל] עומדת פכ"פ [פנים בפנים] עם ז"א ושיוון בקומתן ומקבלת ג"כ

המוחין דאז"א [דאבא ואימא] וכתר א' לשניהם.

כאשר נוקבא, שהיא כנסת ישראל, עומדת פנים אל פנים מול ז"א, ושניהם שווים בקומתם, והיא מקבלת גם את המוחין של אבא ואמא, ויש להם כתר אחד לשניהם,

בקבלה, ז"א הוא המבנה של שש ספירות המדות, ונוקבא היא מלכות, המקבילה הנשית שלו; כנסת ישראל, עם ישראל כולו בשורשו למעלה, היא נוקבא. חלק זה מתאר את מצבם הנעלה ביותר: פנים אל פנים ובקומה שווה, כאשר נוקבא מקבלת את המוחין של אבא ואמא, חכמה ובינה, בדיוק כמו ז"א, וכתר אחד נמצא מעל שניהם.

אזי נקראים אחים וזה היה ע"י קבלת התורה³ (דנפקא מחו"ב [מחכמה ובינה]) פכ"פ [פנים בפנים]. והנה באצי

נקראים אדם הגדול ואנפי רכרכי להיות אוא"ס [אור אין סוף] מלובש גם בכלים ולזאת איהו וגרמוהי חד.⁴

אז הם נקראים אחים. מצב זה נוצר בעקבות קבלת התורה, היוצאת מחכמה ובינה, פנים אל פנים. והנה, באצילות הם נקראים "אדם הגדול" ו"אנפי רכרכי", משום שאור אין סוף מלובש גם בכלים; ומשום כך "איהו וגרמוהי חד" — הוא וכליו אחד.

מכיוון שכעת שניהם נמשכים מאותו מקור, אבא ואמא, הם נקראים אחים: שווים, ולא אחד גדול והשני קטן. מצב זה נוצר במתן תורה, היוצאת מחכמה ובינה וניתנה פנים אל פנים. באצילות, שבה אור אין סוף מלובש גם בכלים, כך ש"איהו וגרמוהי חד" — הוא וכליו אחד — נקראים השניים "אדם הגדול" ו"אנפי רכרכי".

וע"י המשכן ובהמ"ק [ובית המקדש] שצמצם שכינתו מבין בדי ארון בעשיה אזי נק' זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] אנפי זוטרי בגמרא והן הן הכרובים.

ובאמצעות המשכן ובית המקדש, שבהם צמצם את שכינתו בין בדי הארון בעולם העשיה, נקראים ז"א ונוקבא בגמרא "אנפי זוטרי", והם הם הכרובים.

באמצעות המשכן ובית המקדש צמצם ה' את שכינתו אל החלל שבין בדי הארון, כאן בעולם העשיה. במצב מצומצם זה ז"א ונוקבא הם "אנפי זוטרי" שבגמרא, האומרת שלכרוב יש פני תינוק, ומסבירה את ההבדל בין פני כרוב לפנים של אדם כ"אנפי רכרכי ואנפי זוטרי". אלה הם, לדברי אדמו"ר הזקן, הכרובים.

קטע 3 • 41

הכנפיים ושני הקצוות

4 ולפי שעולם העשיה עולה לאצ"י ג"פ [ג' פעמים] בכל יום. לכן יש לכרובים כנפים פרושים למעלה לעופף לאצ"י.⁵

ומכיוון שעולם העשיה עולה לאצילות שלוש פעמים בכל יום, לכן יש לכרובים כנפיים פרושות כלפי מעלה, כדי לעוף לאצילות.

עולם העשיה עולה לאצילות שלוש פעמים בכל יום; הקבלה קושרת את העליות האלה לשלוש התפילות ביום. הכרובים, ז"א ונוקבא המלוכשים בעשיה, צריכים לעלות יחד איתה, ולכן ניתנו להם כנפיים פרושות כלפי מעלה, כדי לעוף לאצילות.

ונודע שהז"א הוא תכלית ירידת אוא"ס [אור אין סוף]⁶ מלמעלה למטה בכדי להאיר אח"כ לבי"ע ע"י הנוק' [הנוקבא]⁷ שהיא אימא תתאה שהוא מקור בי"ע שבאצ"י.

ידוע שז"א הוא נקודת הסיום של ירידת אור אין סוף מלמעלה למטה, כדי להאיר לאחר מכן לבי"ע באמצעות נוקבא, שהיא "אימא תתאה", מקור בי"ע שבאצילות.

זהו עיקרון ידוע: אור אין סוף יורד דרך מדרגות האצילות ומגיע לנקודה הרחוקה ביותר בז"א. משם הוא אמור להאיר בעולמות התחתונים בריאה, יצירה ועשיה, אך רק באמצעות נוקבא, הנקראת "אימא תתאה", משום שהיא המקור שבתוך האצילות שממנו נובעים עולמות אלה.

לכן כתיב כרוב אחד מקצה מזה⁸ הוא קצה אוא"ס [אור אין סוף] שבז"א⁹ וכרוב א' מקצה מזה הוא מקור בי"ע ושרשם שבאצ"י¹⁰ שמתלבש בהם ג"כ אוא"ס [אור אין סוף]¹¹

לכן נאמר: "כרוב אחד מקצה מזה" — זהו קצה ירידת אור אין סוף שבז"א; "וכרוב אחד מקצה מזה" — זהו מקור בי"ע ושרשם שבאצילות, שגם בהם מלוכש אור אין סוף.

אדמו"ר הזקן מפרש את המילה "קצה" שבפסוק כקצה ירידתו של אור אין סוף. כרוב אחד הוא אותו "קצה": ז"א, שבו מגיעה הירידה לגבולה. הכרוב השני הוא נוקבא, מקורם ושרשם של העולמות התחתונים שבאצילות; גם בה מלוכש אור אין סוף, כפי שיוסבר בחלק הבא.

ע"י המוחין דא"א [דאבא ואימא] הנותנים בראש הנוק' [הנוקבא] ע"י ז"א בעלה דרך מעבר לבד ולא בדרך התלבשות ממש כמו שהוא בזמן שאינו שוה בקומתה עמו רק מהחזה ולמטה כנודע.¹²

באמצעות המוחין דאבא ואמא, הניתנים בראש נוקבא דרך ז"א, בעלה, בדרך מעבר בלבד ולא בדרך של התלבשות ממש, כפי שקורה בזמן שאינה שווה בשיעור קומתה אליו, אלא [עומדת] רק מחזה ולמטה, כידוע.

אור אין סוף מגיע לנוקבא באמצעות המוחין דאבא ואמא הנותנים ב"ראשה". כאשר קומתה שווה לקומת ז"א, בעלה, המוחין עוברים דרכו אליה בלבד, בלי להתלבש בו; זאת בשונה מהזמן שבו היא קטנה ממנו ועומדת רק מחזה שלו ולמטה, שאז הם מגיעים אליה כשהם מלובשים בו ממש.

קטע 4 • 51

הכפורת, הלוחות והכרובים הגנוזים

5 והכרובים נעשים מקשה אחת מהכפורת שהוא בחי' כתר¹³ לשניה' [לשניהם] וגם בחי' מקיף על הלוחות שבארון שהן בחי' יסוד אבא שנתלבשו בעשיה בזמן המשכן והמקדש ובזמן עליית הכרובים הם מעלים גם הכפורת והלוחות לאצי'

והכרובים נעשו כיחידה אחת מקשה עם הכפורת, שהיא בחינת כתר לשניהם, וגם בחינת המקיף על הלוחות שבארון. הלוחות הם בחינת יסוד אבא, והם התלבשו בעשיה בזמן המשכן והמקדש; וכשהכרובים עולים, הם מעלים עמם גם את הכפורת ואת הלוחות לאצילות.

הכרובים נעשו מקשה אחת עם הכפורת, מכסה הארון. הכפורת היא בחינת הכתר המשותפת לשני הכרובים, ז"א ונוקבא, והיא גם בחינת מקיף על הלוחות שבתוך הארון. הלוחות הם יסוד אבא, הערוץ של החכמה, והתלבשו בעשיה בזמן שהמשכן והמקדש עמדו. כשהכרובים עולים לאצילות, הם נושאים עמם גם את הכפורת ואת הלוחות.

לכן כתיב סוככים בכנפיהם על הכפורת שהכפורת עולה עמהם¹⁴ ואחר החורבן נסתלקו זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שבאצילות [שבאצילות] למקומם ולא חזרו להתלבש עוד בעשיה גשמיות אף בבית שני כי נגנזו הכרובים.

לכן נאמר "סוככים בכנפיהם על הכפורת" — כלומר, הכפורת עולה עמם. לאחר החורבן הסתלקו ז"א ונוקבא שבאצילות למקומם, ולא התלבשו שוב בעשיה הגשמית, אפילו בבית שני, משום שהכרובים נגנזו.

לכן נאמר שהכרובים "סוככים בכנפיהם על הכפורת": כשהם עולים, הכפורת עולה עמם. לאחר חורבן בית ראשון הסתלקו ז"א ונוקבא שבאצילות למקומם, ולא התלבשו שוב בעשיה הגשמית, אף לא בבית שני, משום שהכרובים נגנזו.

אלא רק בבחי' פנימית העולמות ע"י עסק התורה של התנאים שבימי בית שני ואחריו בהלכות שהן פנימית רצה"ע [רצון העליון] שלא נתגלה בח"ע [בחכמה עילאה] הוא תורה שבכתב. וכנודע ממ"ש אשת חיל עטרת בעלה:¹⁵

אלא הם נמשכו רק בבחינת פנימיות העולמות, באמצעות לימוד התורה של התנאים בימי בית שני ולאחריו, בהלכות, שהן פנימיות רצון העליון שלא התגלה בחכמה עילאה, היא התורה שבכתב. וכידוע מן הכתוב: "אשת חיל עטרת בעלה".

במקום זאת, הם נמשכו רק בפנימיות העולמות, באמצעות לימוד התורה של התנאים, חכמי המשנה, בתקופת בית שני ולאחריה, בהלכות. ההלכות הן פנימיות רצון העליון של ה', שלא התגלתה בחכמה עילאה, התורה שבכתב. הפסוק החותם, המובא "כידוע", נקרא בהקשר זה כך: הלכות התורה שבעל פה הן "אשת חיל", שהיא עטרה ל"בעלה", התורה שבכתב.

שאלות לשיחה

1. מדוע ז"א ונוקבא נקראים "אחים" רק כשהם עומדים פנים בפנים, ולא יזוה מאורע קושר המאמר מצב זה?
2. מה ההבדל בין "אנפי רברבי" שבאצילות ל"אנפי זוטרי" של הכרובים, ומה גורם למעבר מזה לזה?
3. כיצד מפרש המאמר את המילה "קצה" בביטוי "כרוב אחד מקצה מזה", ומה מייצג כל אחד משני הכרובים?
4. כיצד מגיעים המוחין של אבא ואמא לנוקבא כשהיא שווה לז"א, ובמה שונה הדבר כשהיא עומדת רק מהחזה שלו ולמטה?
5. לאחר שנגנזו הכרובים, היכן נמשכו ז"א ונוקבא, ומה מגלות ההלכות שהתורה שבכתב לא גילתה?

הערות

פסקה 2

1 ביאור לענין הכרובים

ההערה מפנה תחילה את הקורא להערות המקור של הרבי עצמו על מאמר זה, שנדפסו קודם לכן במהדורת קה"ת של תורה אור.

הערת קה"ת

ראה לעיל בציונים לכ"ק אדמו"ר ז"ע. המאמר הוא משנת תקע"א. נמצא בבוך כתי"י משנה הנ"ל בגוכתי"ק הצ"צ. בכתרת: "כ"ק הרב שי' ביאור לענין הכרובים". הגהות באוה"ת פי תרומה ע' איתנג.

פסקה 3

2 כשהנוק' היא כנסי

ההערה מפנה לשם בענין הפתיחה של הפסקה: נוקבא, שהיא כנסת ישראל, עומדת פנים אל פנים מול ז"א.

הערת קה"ת

ראה אוה"ת ויקרא כרך ב ע' תסה. ד"ה ויחי יעקב תרנ"ב ע' כז.

3 וזה הי' ע"י קבלת התורה

ההערה אומרת שהקטע מצוטט באור התורה על חנוכה. על בא מוסיף הצמח צדק: "נמצא שבשבעות, זמן מתן תורה, היא בחינת 'אחותי', כי גם נשמות ישראל מקבלים מחכמה ובינה שקדמו [לעולם] אלפיים שנה".

הערת קה"ת

מובא באוה"ת חנוכה שיט, א. ובפי' בא ע' רנח מוסיף: "נמצא בשבעות במ"ת הוא בחי' אחותי ע"י שנשמות ישראל מקבלים ג"כ מחו"ב שקדמה אלפיים שנה". ע"ש.

4 והנה באצ"י . . וגרמוהי חד

ביאורי הצמח צדק על הוזהר; ההערה מפנה לשם בענין ז"א ונוקבא באצילות, הנקראים "אדם הגדול" ו"אנפי רברבי" משום שאור אין סוף מלוכש גם בכלים, כך ש"איהו וגרמוהי חד" — הוא וכליו אחד.

הערת קה"ת

ראה ביאוה"ז לכ"ק אדמו"ר הצ"צ יתרו ע' רמ.

פסקה 4

5 פרושים למעלה לעופף לאצ"י

הצמח צדק מפנה שם לקטע זה: "נמצאנו למדים שעל ידי הכנפיים יכולים לעוף לאצילות".

הערת קה"ת

באוה"ת בראשית מב, א מציין לזה: הרי למדנו שע"י כנפים יוכלו לעופף לאצילות.

6 שהז"א הוא תכלית ירידת או"ס

ההערה מפנה לשם בענין ז"א כנקודת הסיום של ירידת אור אין סוף למעלה למטה.

הערת קה"ת

ראה המשך בשעה שהקדימו תער"ב סי' שעג. ד"ה פדה בשלום תרע"ה.

7 להאיר אח"כ לכי"ע ע"י הנוק'

ההערה מפנה לשם בענין הארת כי"ע באמצעות נוקבא, ומצינת שהקטע

שם לקוח מלקוטי תורה לג' פרשיות.

Genesis 29:1 בראשית כ"ט:א

וַיֵּשָׂא יַעֲקֹב וַיָּלֶךְ אֶרֶץ כְּנַעַן:

Then Jacob went on his journey, and came to the land of the children of the east

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

הערת קה"ת

ראה באוה"ת בראשית כרך ג תקנב, א (מלקו"ת לג' פרשיות בראשית כט, א).

8 ונודע . . מקצה מזה

ההערה מציינת שהקטע הזה, מ"ידוע" ועד "מקצה מזה", מופיע שם כקטע חלקי.

הערת קה"ת

קטע בסה"מ תקס"ה ח"א ע' תקח. אוה"ת שה"ש כרך ב ע' תשב. בראשית כרך ג תקנב, א. כרך ז תתנא, א. תרומה ע' איתנג. ד"ה חייב אדם לברך — תרלי"ח פרק ה.

9 כרוב אחד מקצה מזה הוא קצה או"ס שבו"א

לקוטי תורה על ויקרא מצטט את ההסבר הזה ל"כרוב אחד מקצה מזה", כקצה אור אין סוף שבו"א, ומוסיף שכך כתב הרמ"ז: מדרגת עתיק היא קצה עולם האין סוף; כאן היא פנימיות ז"א, מדרגת עתיק שבתוכו. על קדושים מצטט לקוטי תורה את אותו פסוק בענין יחוד כי"ע עם אצילות, שהוא יחוד ז"א ונוקבא, ומפנה לתורה אור בסוף פרשת תרומה.

Numbers 9:1 במדבר ט:א

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר:

And the L-RD spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the first month of the second year after they were come out of the land of Egypt, saying

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

הערת קה"ת

מובא בלקו"ת ויקרא ג, ב: והיינו כמ"ש הרמ"ז שם כידוע שבחי' עתיק הוא סוף עולם הא"ס. בלקו"ת קדושים ל, ד. במדבר ט, א. שה"ש מז, ב. מט, ג. סה"מ תרל"ג ע' רנז — מצויין לכאן.

10 הוא מקור כי"ע ושרשם שבאצ"י

המאמר הזה מסביר למה הכוונה כאן: "הכרוב השני הוא שעל ידו תהיה עליית כי"ע לאצילות, שהיא על ידי הנשמות, והיא ממדרגת כנסת ישראל, פנימיות המלכות".

הערת קה"ת

ראה בד"ה ועשית חג שבועות תרע"ו (בסה"מ תער"ב-ע"ו) ע' צט שהכוונה כאן "דכרוב השני הוא שע"י יחי' עליית כי"ע באצ"י שזהו ע"י הנשמות והוא מבחי' כנסי' פנימיות המלי". ע"ש.

11 שמתלבש בהם ג"כ או"ס

ההערה מציינת שמבואר שם שאור אין סוף מלוכש גם במקורם ושרשם של העולמות התחתונים.

הערת קה"ת

נתבאר בד"ה מזה זו תרע"ג. וראה סה"מ ת"ש ע' 60.

12 רק מהחזה ולמטה כנודע

הצמח צדק כותב שם שמחזה ז"א ולמטה נקרא "זמן".

הערת קה"ת

ראה בלקו"ת מהאריז"ל פי בראשית בטעמי המצות גבי מ"ע שהזמ"ג. ובאוה"ת דרושים לשבועות בד"ה והי' אמונת עתך ע' פה כי מהחזה דו"א ולמטה נק' זמן ע"ש.

פסקה 5

13 והכרובים נעשים מקשה אחת . . בחי' כתר לשניהם

הצמח צדק כותב שם שהכרובים הם ז"א ונוקבא והכפורת היא מבחינת בינה, ומשאיר שאלה לעיון נוסף: כגמרא (Bava Basra 99a) נאמר שהכרובים שעשה משה במשכן עמדו כשרגליהם על הכפורת; אם כן, כיצד הכפורת היא כתר להם, כלומר כתר וראש?

הערת קה"ת

באוה"ת תרומה ע' איתנ: ור"ל שהכרובים הם זו"ג והכפורת מבחי' בינה, וצ"ע כגמרא פ"ו דב"ב דצ"ט ע"א שהכרובים שעשה משה במשכן הם עומדים רגליהם על הכפורת, א"כ איך הכפורת כתר להם שהוא עטרה וראש. עכ"ל. וראה ד"ה יונתני תר"מ ע' ד. וראה ד"ה ויחי יעקב תרנ"ב ע' כט.

14 ובזמן עליית . . עולה עמהם

בהערה נאמר שאור התורה מסביר שם כיצד, כאשר הכרובים עולים, הכפורת עולה עמם.

הערת קה"ת

באוה"ת תרומה ע' איתננט ביאור ע"ז.

15 אשת חיל עטרת בעלה

"אשת חיל היא עטרת בעלה". המאמר מסיים בפסוק זה, "כידוע", לאחר שהוא מכנה את ההלכות את פנימיות הרצון העליון שהתורה שבכתב לא גילתה; לאור זאת, התורה שבעל פה היא אשת החיל שהיא עטרה לבעלה, התורה שבכתב.

Proverbs 12:4 משלי י"ב:ד'

אִשְׁת־חַיִּל עֲטֹרַת בְּעָלָהּ וְכָרֶקֶב בְּעֲצָמוֹתָיו מְבִישָׁה:

A virtuous woman is a crown to her husband; But she that doeth shamefully is as rottenness in his bones

Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA) • JPS 1917 (Public Domain)

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר, התרגום לעברית של ימינו, הביאורים שלנו וההערות.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

הביאורים שלנו, עם הסקירה, השאלות והעמוד לילדים: CC BY-NC 4.0.

The notes: Kehot's marei mekomos ("Sources and References", including the Rebbe's notes) © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted; our notes on them: CC BY-NC 4.0.

Sefaria: Miqra according to the Masorah (CC-BY-SA); The Holy Scriptures: A New Translation (JPS 1917) דרך מקורות מצוטטים, (Public Domain).

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיוזם חינמי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/torah-ohr/terumah/3/

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק